

זהו כהתא בנה-זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודיני הרב
שליט"א

מס' נישין לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרח"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
ונוטתו החשובה מדת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעו עדיבא)

המשך שאלות ותשובות מספה"ק ל'ליקוטי הלכות' תפילת המנחה ז' שמוסד על תורה זו

צ. רבינו הק' זי"ע ועכי"א כותב שע"י שמקדש מחשבתו ועובר השי"ת כראוי ובורח ממחשבות רעות עי"ז זוכה לתשובה שלימה, ועי"ז נתעורר השיר שלעתיד לבוא שהוא שיר פשוט כפול משלש מרובע, עיי"ש באריכות (באות ה'), איך זוכין להגיע לזה?

מוהרנ"ת הק' זי"ע ועכי"א ממשיך שם (בהלכות תפילת המנחה ז' אות נ"ג) גם שיר פשוט וכו' שנעשה ע"י שמקדש מחשבתו עד שעובר השי"ת כראוי ומגלה מלכותו ית' כנ"ל, עיקרו נעשה ע"י השמחה, ע"י שמתגבר לשמח את נפשו לקיים (תהלים ק') "עבדו את ה' בשמחה" שזה עיקר שלימות הקדושה, כמו שכתב אדמו"ר ז"ל כמה פעמים, וכמבואר בכל ספרי קודש עוצם מעלת השמחה של מצוה וכו' וזה בחי' שיר פשוט כפול משלש מרובע וכו'.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועכי"א שליט"א הרח"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידו ברסלב)

הצה"ק רבי יעקב יצחק הורביץ זי"ע ועכי"א - "החווה מלובלין"

(ליום היארצייט - ט' מנחם-אב)

לשון הסכמתו על הספה"ק "ליקוטי מוהר"ן":

"הנה יד כתובה אלי באצבע אלקים חרות, אשר שלח אלי חד מן קאמייא הלא הוא מחותני חביבי וידידי הרב המאור הגדול איש קדוש מופת הדור, נ"י פ"ה ע"ה מו"ה נחמן נ"י ליקוטים המלאים לה אמיר מלא וגדוש ביראת אלקים בדברים מושכלים שכל אלקים, ועיינתי בהם על נכון. והנה מאד ישרו בעיני דברים נכבדים כאלו, ולית דין צריך בושש. כי הדברים מאליהם יעידון ויגידון דבר אמת לאמיתו לפני עניינו ודברי אלקים חיים. והנה האי גברא רבא לא צריך לא לדידי ולא לדכוותי, כי מה אני ומה חיי שפל ונבזה חדל אישים, ומעולם לא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני ליתן הסכמה על ספרים חדשים, אמנם לאהבת האמת אמרתי ענוותנותיה דמר גרמא לי, והנני מן המסכימים להוציא לאור תעלומות חכמה, והנני לא אבוא על הלטותא אשר יעשה כמותה בהדפסה בערך עשרה שנים מיום דלמטה, כי בלא זה ליקום בארור אשר ישיג וכו', ולהשומע תבוא עליו ברכת טוב.



היום יום גימל כ"ו ימים לחודש טבת תקס"ח לפ"ק פה לובלין

כה דברי האוהבו הגם שאיני יודעו ומכירו, ומצפה טובתו ובריאותו ושלומו תמיד

יעקב יצחק במוהר"ר אברהם אליעזר הלוי הורביץ

צא. איך אפשר לשמח נפשינו?

... כי מובן בתוך דברי אדונינו מורינו ורבנו ז"ל שצריכין לשמח נפשו בכל מיני עצות, והעיקר ע"י שלא עשני גוי וע"י שנתקרב לצדיקי אמת והבדילנו מן התועים החולקים עליהם בחנם - וכן ע"י שמוצא בעצמו איזה נקודות טובות עדיין, כמו שכתוב בהתורה "אזמרה לאלקי בעודי" (תורה רפ"ב) עיי"ש, והשמחה היא בחי' שיר וניגון, בחי' עשרה מיני נגינה, כמו שכתוב (תהלים צ"ג) "עלי עשור ועלי נבל, כי שמחתי ה' בפעלך", כמו שכתוב במקום אחר, וזה בחי' שיר פשוט כפול וכו'.

צב. איך מוהרנ"ת הק' מקשר השמחה לענין שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע?

כי ע"י ששימח עצמו בנקודת האמונה הקדושה שהיא שלא עשני גוי, זה בחינת שיר פשוט, שמשמח את עצמו שהוא איש יהודי שמאמין בה' יתברך שהוא פשוט בתכלית הפשיטות כנ"ל, ושיר פשוט זה בחינת יוד כנ"ל, שזהו בחינת קדושת ישראל עם קדוש שנקראים כולם צדיקים, כמו שכתוב (ישעיה ס') "ועמך כלם צדיקים", שנקראים על שם היוד כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מנחות כ"ט), ועל כן נקרא כל אחד איש יהודי על שם היוד. וזה בחינת שיר פשוט, שמשמח את עצמו על שהוא איש יהודי ולא עשני גוי.

ואחר כך יוסיף לשמח את עצמו במה שזכה להתקרב להצדיקי אמת, ונעשה בחינת שיר כפול שהוא בחינת י"ה. כי הה' היא בינה, בחינת התבוננות בגדולתו יתברך, שזה עבודת הצדיק האמת שהוא איש תבונות שמכניס בלב המתקרבים אליו התבוננות בגדולתו יתברך, וצריך לשמח עצמו מאד בזה שזכה להתקרב להצדיק שמכניס בו השגת אלקות, כמו שמבואר בהתורה 'מישרא' (ליקו"מ סי' ל') שעיקר השגת אלקות הוא על ידי שמתקרב לרבי אמיתי שהוא צדיק גדול במעלה מופלגת מאד וכו', עיין שם. ועל ידי זה נעשה שיר כפול וכו"ל.

ואחר כך צריך להוסיף לשמח את עצמו גם במה שמוצא בעצמו נקודות טובות עדיין, כי איך אפשר שלא עשה איזה טוב מימיו וכו', כמו שכתוב בהתורה 'אזמרה' הנ"ל. וזה בחינת שיר משלש ששמחתו בשלשה בחינות, מה שלא עשני גוי, ומה שהבדילנו מן התועים החולקים המרחקים מהצדיק האמת, ומה שזכינו בעצמנו כל אחד לאיזה נקודות טובות, וזה בחינת שיר משלש.

וזה מה שאיתא (במדרש חזית שה"ש) על פסוק "שחורה אני וכו'": 'שחורה אני במעשי ונאווה אני במעשה אבותי וכו'', זה בחינת מה שמחזקים ומשמחים את עצמם במה שלא עשני גוי, רק זכיתי להיות מזרע אבותינו אברהם יצחק ויעקב שהורישו לנו ירושתנו הטובה להאמין בה' יתברך, כמו שאנו מתפארין בזה בכל יום, שאומרים: 'אשרנו מה טוב חלקנו וכו' ומה יפה ירושתנו וכו'', וזה בחינת שיר פשוט כנ"ל.

עוד איתא שם במדרש הנ"ל: 'שחורה אני במעשי ונאווה אני במעשה הצדיקים', זה בחינת השמחה מה שאין אנו חולקים ומתנגדים על הצדיקים, שזהו בחינת שיר כפול כנ"ל.

ועוד איתא שם: 'שחורה אני במעשה העגל ונאווה אני במעשה המשכן', היינו שגם במעשי נמצאים כמה נקודות טובות, וכמובא בפירושו רש"י על פסוק זה עיין שם, זה בחינת שיר משלש כנ"ל.

ועל ידי כל זה שמשמח ומחזק עצמו על ידי כל הנ"ל, על ידי זה הוא מתגבר לחטוף גם עתה איזה טוב, תורה ותפילה וצדקה ומעשים טובים, שזהו בחינת קבלת עול מלכותו יתברך, ועל ידי זה נעשה שיר מרבע שהוא שלמות השם יהו"ה, שהוא על ידי שמשמח עצמו בשלש בחינות הנ"ל עד שמחזק עצמו גם עתה על ידי זה לסור מרע ולעשות טוב, לקבל עול מלכותו יתברך, שזהו עיקר שלמות השם, כי על ידי כל מה שעובדין אותו יתברך כביכול נשלם שמו יתברך כידוע. וזה בחינת שיר מרבע, ונשלם השמחה שהוא בחינת עשרה מיני נגינה וכו'. אשרי שיאחז בזה עד שיזכה לכל הנ"ל:

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכה פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו

וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרדה"ר משה בן ר' שמעון דוב צייל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תגצבה

פרשת דברים ~ ה' מנחם-אב תשפ"ד ~ גליון תע"ג - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מימורא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

נא. מה בין חכמים לנבונים?

זו ששאל אריוס את ר' יוסי מה בין "חכמים" לנבונים - "חכם" דומה לשולחני עשיר כשמביאין לו דינרין לראות רואה וכשאינן מביאין לו יושב ותוהה (יושב ומתבטל - עפ"י באר מים חיים), "נבון" דומה לשולחני תגר, כשמביאין לו מעות לראות רואה, וכשאינן מביאין לו הוא מחזר ומביא משלו, (ולפי זה יש לפרש ש"חכם" הוא המקיים תלמודו ותורתו ומחכה שיבואו תלמידים ועל כן הוא דומה לשולחני עשיר המחכה ללקוחותיו וכשאינן באים יושב ותוהה, אבל "נבון" הוא המבין דבר מתוך דבר שבשביל קיום תלמודו צריך לקום ולחזר אחרי תלמידים על דרך אמרם [תענית ז.]. ומתלמידי יותר מכולם, וע"כ הוא דומה לשולחני תגר שכשאינן מביאין לו הולך ומחזר אחר לקוחות ומביא דינרין לראות - עפ"י משנת יעקב).

נב. "וידעים לשבטיכם", מה הכוונה?

שהם ניכרים לכם.

נג. למה הם צריכים להיות ניכרים להם?

שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירין בו, שאתם גדלתם אותו, (אע"פ שמשה בחר אותם ברוח הקודש כדכתיב [שמות י"ח כ"א] "ואתה תחזה" מ"מ בתחילה היו ישראל בוחרים אותם, וכל שהיה רוח"ק מסכים בו היה בוחר - גור אריה), לכך נאמר "וידעים לשבטיכם", (מלשון "לשבטיכם" דרשו, הניכרים לכם וכו') אבל "ידועים" היא מדה לעצמה כלומר שרוח הבריות נוחה מהם ומפני זה הם ידועים אצל הכל, ועי' עוד שי למורא בשם גור אריה).

נד. "ואשימם בראשיכם", למה כתוב "בראשיכם"?

ראשים ומכובדים עליכם, שתהיו נוהגים בהם כבוד ויראה.

נה. מה לומדים מזה שכתוב "ואשימם בראשיכם"?

"ואשמם" חסר יו"ד, לומר שאשמותיהם של ישראל תלויות "בראשי דייניהם" שהיה להם למחות ולכוין אותם לדרך הישרה, (עי' שי למורא מה שכתוב על רש"י זה).

נו. "ותענו אותי" וגו', מה אמר להם משה בזה?

חלטתם את הדבר להנאתכם, (כלומר לקחתם אותו לעצמכם לחלוטין - באר מים חיים).

נז. מה היו צריכים להשיב?

היה להם להשיב - משה רבנו ממי נאה ללמוד ממך או מתלמידיך, לא ממך שנצטערת עליה (בהמשך לזה אמרו בספרי "כענין שנאמר "ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה"), אלא ידעתי מחשבותיכם, שהייתם אומרים עכשיו יתמנו עלינו דיינין הרבה אם אין מכירנו אנו מביאין לו דורות והוא נושא לנו פנים.

נח. "אשר דברת לעשות", למה כתוב "לעשות"?

אם הייתי מתעצל, אתם אומרים עשה מהרה.

נט. "ואקח את ראשי שבטיכם", איך לקחם? (שאינן לשון

"לקיחה" נופל באדם לפי שאינו נכנס תחת רשות אחר אלא אם מדבר על לבו ומושך את לבו שכזה הוא נלקח כרשות אחר - עפ"י גור אריה).

משכתים בדברים - אשריכם על מי באתם להתמנות, על בני אברהם יצחק ויעקב על בני אדם שנקראו אחרים ורעים (ככתוב [תהלים קכ"ב ח'] "למען אחי ורעי", ופרש"י למען ישראל אחי ורעי - שי למורא), וכן נקראו חלק ונחלה (ככתוב [דברים ל"ב ט'] "כי חלק ה' עמו, יעקב חבל נחלתו" - שי למורא), וכל לשון חיבה.

ס. "אנשים חכמים וידעים", למה לא כתוב גם "נבונים"?

אבל "נבונים" לא מצאתי, זו אחת משבע מדות, (מדת נבונים היא אחת משבע מדות שחסרה עם עוד שלש אחרות - עפ"י ספר זכרון) שאמר יתרו למשה ולא מצא אלא שלשה "אנשים צדיקים חכמים וידועים", (עי' שי למורא).

סא. "ואתן אותם ראשים עליכם", מה הכוונה?

אלו הכופתין והמכין ברצועה על פי הדיינים, (הקושרים ידיהם וקושרים אותם על העמוד ומלקים אותם - עפ"י באר מים חיים).

סה. "ואצוה את שפטיכם" וגו', מה צוה אותם?

אמרתי להם הוו מתונים בדין, אם בא דין לפניך פעם אחת ושתיים ושלוש, אל תאמר כבר בא דין זה לפני פעמים הרבה, אלא היו נושאים ונותנים בו.

סו. "בעת ההוא לאמר" וגו', למה כתוב בעת ההיא?

בעת ההיא - משמיניתם - אמרתי להם אין עכשיו לכשעבר, לשעבר הייתם ברשות עצמכם, עכשיו אתם משועבדים לציבור, (כלומר אם היו באים איזה בעלי דין לדון לפניכם בדרך של זה בורר לו אחד וזה בורר לו אחד [ושניהם בוררים להם אדם שלישי - ראה סנהדרין כג.], אז הייתם ברשות עצמכם אם לדון להם אם לאו, ומעכשיו שנתמניתם דיינים הרי אתם משועבדים לציבור - עפ"י משכיל לדוד).

שתנהגו בהם כבוד, "ראשים בממכר" (אם יש מה לקנות יניחו אותם לקנות תחילה את המוכר שבו, וכן אם יש לו סחורה למכור ימכור הוא תחילה - באר מים חיים), נכנס אחרון ויוצא ראשון (ע"י שי למורא).

סב. "שרי אלפים ושרי מאות", מה הכוונה?

שרי אלפים - אחד ממנה על אלף, ושרי מאות - אחד ממנה על מאה, (ר"ל שאין פירושה שרים שממנים על אלפים כלומר אחד ממנה על אלפים הרבה וכן שרי מאות ששר אחד ממנה על מאות הרבה, אלא דוקא שר אחד ממנה על אלף, וכן כולם - שי למורא, וע"י שם עוד).

סג. "ושטרים לשבטיכם", מה הכוונה?

ושטרים - מניתי עליכם לשבטיכם, (אינו מוסב לתחילת הפסוק שמדבר שם ב"ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים", אלא דבר בפני עצמו הוא כלומר וגם שוטרים מניתי עליכם שכופתים ואוסרים על פי השופטים הנזכרים - עפ"י ספר זכרון).

סד. מה תפקידם של השוטרים?

8 >>> המשך הסיפורים מעמוד 8

ב' אלפים-תרפ"ב) עוד מספר ר' משה ביננשטוק הי"ו על נסיעה אחרת עם הרב: הגענו לבוקרשט דבר ראשון חפשנו מקוה, היה שם נהר והרב טבל, אחרי זה הרב התחיל להתפלל שחרית בקולי קולות, כל הגוים שרצים לעבודה בשש בבוקר רואים אחד עם תלית ותפילין וצועק על גדות הנהר, עומדים הרבה אנשים ורואים אדם הולך שר ומתפלל. הרב פגש שם כושי כשהלכנו להתבודד בלילה, הוא שואל את הרב מאיפה אתה, הוא אומר לו מארץ ישראל, הוא אומר לו למה אתם מגרשים את הכושים מארץ ישראל, והם דיברו ביניהם, הכושי התלהב מהרב ונישק אותו ואמר: לא ראיתי מעולם כזה יהודי חכם.

מסירות הנפש שפתחה את הדרך

שח הרה"ח ר' שלום ארוש שליט"א ראש ישיבת חוט של חסד: יש ענין וחובה של הכרת הטוב, כל חסידי ברסלב צריכים להכיר טובה לרב, כולם צעקו וצחקו עליו איך הוא לוקח אנשים עם דרכונים מזוייפים למדינה כזו, מסך הברזל. הרב אמר לי - כל נסיעה שאני נוסע אני מכין את עצמי שאני לא חוזר. הרב עשה מסירות נפש ופתח את הדרך, וצחקו עליו ולעגו לו, אבל הרב היה לו דבקות במטרה והוא זכה לפתוח את הדרך. צריך הכרת הטוב, עכשיו כולם נוסעים לאומן, הרב במסירות נפש שלו פתח את הדרך, צריך הכרת הטוב אליו.

כל העולם רעד אז מברית המועצות, שמעתי שכשנחתו כאן בחזרה באו מהשב"כ ואמרו, מרגל אחד אנחנו לא יכולים להכניס לשם, איך נכנסתם עם קבוצה שלימה? הרב אמר אנחנו מכינים את הקרקע ובעזרת"ת כולם יוכלו לבוא לציון. הרב אמר פעם יבוא יום שניסע אלף איש לאומן, אנחנו צחקנו, והרב הקפיד עלינו - למה אתם לא מאמינים? (הרה"ח ר' שלמה גבאי שליט"א).

הגה"ק רבי יצחק טוביה ווייס זצוק"ל - גאב"ד ירושלים עיה"ק - (ליום היארצייט ב' אב)

כמה סיפורים על עמידתו האיתנה בעד מורינו הרב שליט"א

הגאב"ד בכאב עצום - מה הם רוצים ממנו

ב' אלפים-תרפ"ג) כשהיה מורינו הרב שליט"א בגלותו במדינת יהונסבורג וידוע הרדיפות שסבל שם, וסיפרו זאת למרן הגאב"ד והפטיר בכאב עמוק "מה הם רוצים ממנו".

ביטל במחי יד כל הדברי גנאי

ב' אלפים-תרפ"ד) סיפר נכדו נ"י פעם היה נוכח בעת שהגיע אחד אצל הגאב"ד זצוק"ל ודיבר הרבה לה"ר ודברי גנאי על הצדיק שליט"א ודיבר ודיבר, והגאב"ד לא ענה לו שום דבר וכשיצא עשה הגאב"ד תנועת ביטול עם ידו (כלומר הכל שטותים).

הגאב"ד גער בהם

ב' אלפים-תרפ"ה) וכן סיפר שהגיעו אליו אנשים שיחתום נגד מורינו הרב שליט"א וסירב והללו לא הרפו ושוב ושוב הפצירו עד שהגאב"ד גער בהם אמרתי לכם איני רוצה, (ומה גודל הכאב שבאחרית ימיו סילפו חתימתו ועשו צחוק מעצמם כי כולם ידעו שהגאב"ד זצוק"ל כבר במצב חלוש שכבר לא חותם על שום דבר).



מרן הגאב"ד זצוק"ל מלווה את מורינו הרב שליט"א



דיבורים חובבי לחבות את מה שהיננו לשמוע ממורינו חזב שליט"א
 התובעים מגיל התנועה מקור חכמה רבנו הקדוש מוה"ר ין והלמידו הקדוש מוה"ר י"ז עובדי"א
 עסקת האבנים והקדושה והדואה החכמה שישו"ת שיה"ל בודיעי עסקתו רמשי"א בדיק יחיד קילם לטור ולכנס נפשוותי
 והנפשוותי מכל סת ופסמי ולתבעי מלכני אפי' חכמה הקדושה ופתי זו ויחזיקו וילכתו בדיק חכמה באתי ואלקיים שני נסחתי

על ידי הקינות זוכים לנ' שערי בינה

אדם רוצה לראות עכשיו את ירושלים. כמ' באב אנחנו נגיד קינות. עם הקינות האלה אדם יכול לבנות את בית המקדש. כי הרבה אומר (תורה רמ"ו), שהנ' הכפופה נהפכת לן' פשוטה, כי הקינות זה עם נ' כפופה, ועל ידי שאומרים אותם זוכים לתקון, לן' הפשוטה. כתוב "יִקְרַב מִשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'" (במדבר כו, ה), יש שם ו' פשוטה, ו' רבתי (ו' גדולה). כי בגות צלפחד זכו לחמשים שערי בינה. כך ברגע שאומרים קינות, אנחנו זוכים להפך את הקינות לתיקון. זוכים לנ' שערי בינה, כמו שבגות צלפחד זכו לנ' שערי בינה (מאור ושמש פרשת פנחס ו. שפת אמת פרשת מסעי שנת תרנ"ד. וענין ברוקח במדבר כ"ה, ח).

יהושע זכה להעמיד חמה ולבנה על ידי ענוה ושפלות

יהושע בן נון זכה לנ' שערי בינה (מעשה רוקח מסכת אבות ו), ולכן הוא אמר: "שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון". וכל זה רק על ידי ענוה ושפלות, כי יהושע זכה לשפלות פי שתיים ממשה, לכן הוא זכה להגיד: "שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון". זה כי "דברי חכמים בנחת נשמעים", נהיה חבור בין הח' והג', ואז זוכים לת'. הח' זה חכמה, והג' זה ענוה. ורבינו אומר (תורה א) שחכמה בלי ענוה אין לה שום קיום. כי מי שחכמתו קודמת ליראת חטאו גם חכמתו נעלמת ממנו, גם חכמתו בורחת ממנו, כי הכלי להחזיק את החכמה זה רק ענוה ושפלות.

על ידי ענוה זוכים להעמיד את אור החכמה

כמה שיש לאדם יותר ענוה ושפלות ככה הוא זוכה יותר להחזיק את אור החכמה. ולכן הרבה אומר (תורה ע"ב תנ"א), שבשמים לצדיק, באים אליו רק בשביל מפרה אחת, לקבל ממנו ענוה ושפלות. וכל התורות וכל החדושים שהוא אומר זה רק איך יהיה לנו בלים לענוה ושפלות. ולכן צריך לדעת שלראות את עצמו עם הצדיק זה גם בן דבר מאד גדול, כי ככה אדם יודע שהוא אפס אפסים, שהוא כלום.

אין מה להתלונן, תתחיל לרקד כמו יוסף הצדיק

כשנקרא את מגלת איכה, נזכה להגיד את הפסוק: "מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו" (איכה ג, למ). אם אדם חי, אם אדם נושם, אין לו מה להתלונן, אין לו מה להשמיע, אין לו מה לרטון, אין לו מה להיות מריר. ברגע שהוא נושם, הוא צריך לרקד כמו יוסף הצדיק. יוסף הצדיק היה שתיים עשרה שנה בתוך הבור ועוד שנה בבית פוטיפר, ביחד זה שלש עשרה שנה, והוא היה גבר קפזן, רק רוקד כל היום (בראשית רבה פרשה ו פסקא ד).

באים לצדיק לשמע ולראות הנהגה של ענוה שלמה

כי "מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו", כל מה שבאים לצדיק הוא גם בן דבר גדול מאד. כי היה צדיק גדול (זה היה או ר' מרדכי ממשנתוביל או בעל התניא), (מי מוה"ר מ"ח)² שבא לרבינו, והרבי לא אמר תורה לא בליל שבת, ולא בשבת בפעודה. ואותו צדיק לא הבין בשביל מה באתי לכאן. ורק אחרי ברפת המזון הרבה התחיל להגיד: שבשמים לצדיק לא באים לשמע תורה (תורה ע"ב תנ"א), להפך, באים לראות איך שהוא אוכל, איך שהוא שותה, איך שהוא ישן, לראות שכל תנועה זה ענוה.

המביע חותם הענוה פורעו עד סוף הדורות

משה נקרא מחוקק, שהוא חקוק בכל אבר ואבר מרמ"ח אברים (תורה ע"ב תנ"א). ולכן מחוקק זה גימטריא רחם, שזה הרחם ששם גדלה החכמה. מחוקק זה הענוה של משה שחוקקה, היא הרחם לחכמה. מחוקק שזה גימטריא רחם, זה גם גימטריא אברהם²⁴⁸. כי אברהם הוא הרחם של יצחק, ויעקב הוא הרחם של כל התולדות עד סוף הדורות. ולכן אומרים מגן אברהם, כי אברהם הוא הרמ"ח אברים, הוא זכה להיות זה שממנו יוצאים כל התולדות של כל עם ישראל עד סוף כל הדורות. ועקר התולדות זה להיות עפר ואפר. ולכן אברהם אבינו אמר: "ואנכי עפר ואפר" (בראשית יח, כו).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

אנא רחום והנן כל יכול אשר ממך לא יפלא שום דבר וזכני להכלל בדברי הרמב"ם הקדוש "ראתי בני עליה והם מועטים אם שניים הם אני ובני הם ועל כן נבראו החמוץ לעשות הברה לחכמים שלא ישארו שוממים מאי כי זה כל האדם כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה" רבונו של עולם זכני לקיים את דברי הרמב"ם הקדוש והנורא אשר כל בריאתי לא היתה אלא לצוות לזה שאך ורק לדבר מהצדיק ולהשטתה על ציונו הקדוש והנורא ולהעביר את דבריו הקדושים המהורים והנוראים מדר לדר דר לדר ישבה מעשיך וגבורותיך יגידו אב לבנים יודיע אל אמיתך (ישעיה ל"ח ה"י) שוויתי עד בוקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלמיני (י"ג)

אנא רחום והנן כל יכול אשר ממך לא יפלא שום דבר זכני למסור את נפשי ולשבר את כל עצמותי למען הצדיק האמת ואזכה בזמן התקיעות תקיעה שברים תרועה תקיעה לשבר את כל גופי להתיבות התיבות ולקיים את דברי הבעש"ט ששאל את ה' כיצד צריך לעבוד את ה' והראו לו אדם על הר גבוה וקופץ ומתרסק לאין סוף התיבות ופירורים כן תזכה גם אותי לרסק את גופי לאין סוף פירורים עד שלא תשאיר ממני שום גשמיית כלל ובזכות הצדיק הקדוש והנורא השוכן כאן אזכה שתעשה לי כלים שאוכל למסור את נפשי עבורו ולקפוץ לאש עבורו ולשבר כל עצמותי עבורו ואזכה לקיים את האמור בצעטיל קטן א לראות אש גדולה בוערת עד לב השמים ואני מהמת אהבת ה' משליך עצמו לתוך האש ומחמת אהבת הצדיק משבר כל עצמותי ותגן עלי ועל כל ישראל בזכות הצדיק הנורא השוכן כאן אשר נתתי את רגלי לבוא אליו בסכנות נוראות והפוך את לב כל שונאי ורודפי לאהבה אותו וליראה ממנו" כי לא שאול תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמתך הי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמיתך ויקיים בנו לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף שהוא האור התמידי פנים בפנים ויתקיימו בנו הפסוקים שוש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה בליה כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן ה' אלוקים יצמיח צדקה ותהילה נגד כל הגוים אנא רחום והנן קיים בנו את הפסוק למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כגנה צדקה וישועתה כלפיד יבער עד נכון היום

לאור הצח צחות בלי ראשית וסוף אשר נשמתו נמשכת מאור האין סוף מעילת העילות צור העולמים המנשא את כל העולם לעתיקא קדישא למרומי מרומים לאדם קדמון ברעותיה כד סליק לברוא את העולם הוא הערב של כל העולם ועליו נאמר "המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלכתו וישבו שם" (דברי הימים א' ד' כ"ג) שעליו נאמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה שהוא מוקד האש שרש הענוה והשפלות שזכה לאין "איך געדרענקט גאר ניט" שזכה לעתיק חכמה בינה ודעת ישראל סבא ותבונה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות אשר עליו נאמר וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם שהבטיח וקים להוציא את כל הנפשות הבאות אליו משאול תחתיות ומתחתיו אפילו נפש של שפל כמוני שאין יותר גרוע ממני לשפלות ולרע אשר כזו נשמה שפלה כמוני עדיין לא נבראה ולא תברא ורחמיו אפילו עלי כמו שאני במקום שאני לחיכן שנפלתי ונרחתי גם אותי הבטיח להציל ולהוציא משאול תחתיות ומתחתיו ממקומות נדחים שעדיין לא נפלו לשם ישראל מעולם ומשם הביאני אליו לציונו הקדוש והנורא.

(מתוך תפילה לעני לציון רבינו הק)

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

לקראת הנסיעה הקדושה לקיבוץ הקדוש באומן בראש השנה הבעל"ט

כדאי להעתיק קצת סיפורים מהנסיעות הקדושות בזמנים הקשים סיפורי מסי"נ שמורינו הרב שליט"א
נסע הרבה פעמים עד שנפתח הדרך בחסדי השי"ת.

העתק מהספר "להבות אש" (עמוד 132 והלאה)

המקום המוכן לו מששת ימי בראשית

ב' אלפים-תרע"ז) נודע בעולם כולו מעלת הנסיעה לציונו הקדוש של רבנו הקדוש באומן, וההבטחה הנוראה של רבנו הקדוש לכל מי שיבא על ציונו ויאמר שם תיקון הכללי. וכדברי מוהרנ"ת ז"ל בימי מוהרנ"ת (ח"א אות ס"ו): "שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסוק שם בתיקון העולם לדורות לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהלים הידועים אצלנו (אשר נדפסו כבר כמה פעמים) כאשר הבטיח בחיים חיותו אשר הזוכה לזה". ועד כדי כך מגיעים הדברים ומובטח התיקון הגמור על ידי כך, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל על מה שאמר רבנו שכדאי לאדם להתעקש אחר מאה ועשרים שיגמרו איתו חשבון שם למעלה ולא לחזור בגלגול, כי מי יודע מה יפסיד אם יחזור בגלגול, ואף על פי כן אמר מוהרנ"ת ז"ל שאם היה יודע שכאשר יתגלגל יזכה גם כן להשתטח על ציון אדמו"ר הקדוש ז"ל - היה מרוצה גם להתגלגל (שיח שרפי קודש).

אך בתקופת השנים ת"ש והלאה לא היתה אפשרות להגיע לציון הקדוש מחמת הפחד הגדול מהשלטון הקומוניסטי ששלט ברוסיה כולה, ורוסיה היתה סגורה עם מה שהיה מכונה אז "מסך הברזל", והחלום הרחוק ביותר שהיה יכול להיות במציאות הוא - שחסידי ברסלב יזכה להשתטח בציון הקדוש באומן.

הכיסופין

הכיסופים והגעגועים לכך היו גדולים מאד, וכפי ששח בערגה הרה"ח ר' יצחק ויצהנדלר שליט"א: אז בתקופה ההיא כשהיינו בחורים כולם ידעו בעל פה את התפילה שחיבר הרה"ח ר' יצחק ברייטער ז"ל שזוכה להגיע לציון. גם הרה"ח ר' שמואל שפירא זצוק"ל היה מוסיף בהרחמן בברכת המזון הרחמן הוא יזכנו להגיע לציון רבנו.

אני לא רוצה "כאילו"

ב' אלפים-תרע"ח) מספר הרה"ח ר' יצחק ויצהנדלר שליט"א: הייתי פעם אצל האר"י הקדוש בה' אב - יארצייט של האר"י"ל עם עוד בחורים משיבת ברסלב בני ברק בזמן שעוד לא חלמו לנסוע לאומן, זה עדיין לא היה אפילו בגדר חלום, אחרי התפילה בציון האר"י"ל ירדנו לציון של ר' שמעון השמש של רבנו, שכפי אשר הבטיח לו רביה"ק כמקובל גם היום הוא שמש של הרבי. והבחורים שהיו עם הרב אמרו לרב בתמימות אי אפשר להגיע לאומן אז הבה נעשה שליח את השמש של רבנו וזה ייחשב לנו כאילו היינו בציון. הרב ענה לבחורים כך, מהרגע הראשון שהתקרבתו לרבנו אני לא רוצה לעשות 'כאילו'! אני עם הגוף שלי רוצה להגיע לציון, איך זה יהיה? אני לא יודע, אבל אני לא רוצה להשקיט את הכיסופים שלי ב'ענינים', אלא בפועל אני רוצה להגיע לציון בגוף שלי!

וכך כל אנ"ש היו כוספים להגיע לציון, הרבי הבטיח למי שיבא, אני רוצה לבוא על הקבר. רבנו עצמו אמר (ליקוטי מוהר"ן ס"ו) שאונס רחמנא פטריה, אבל למי שרוצה לצאת ידי חובה, ואז נחשב לו כאילו עשאה, אבל מי שרוצה המצוה בעצמה אינו מסתפק בהכאילו, מי שלא מוותר עושה לכתחילה.

התחילה תקופה שהיו מתי מעט שאיך שהוא העיזו וניסו והצליחו להגיע לציון הקדוש על ידי דרכונים אמריקאיים, היו אלו רק אנשים יחידים. אך מי שמסר נפש והשליך נפשו מנגד ולא הסתפק בזה שהוא עצמו היה בציון אלא לא נח ולא שקט ואירגן עוד קבוצות ועוד קבוצות ללא הרף כדי שכולם יזכו להגיע לציון הקדוש, זה היה הרב שליט"א.

כיסופין ללא גבול

ב' אלפים-תרע"ט) סיפר הרה"ח מאיר הרשקוביץ שליט"א: אדם אחד הלך עם הרב ברגל מבני ברק עד לוד, כל הדרך הרב דיבר וכסף לאומן. הגיעו ללוד הרב עמד שעות רבות והסתכל על כל אוריון ובכה בדמעות שליש להקב"ה - תביא אתי לאומן. ומספר בנו הרה"ח ר' נחמן ברלנד שליט"א: אבי מורי הרב שליט"א היה אומר תמיד - "בלי הציון אין לי חיים!"

כל הצדיקים שנסעו בתקופות ההם כל אחד נסע לעצמו בשביל התיקון של עצמו, אך הרב היה אכפת לו מכולם, שכל אחד יזכה לתיקון, אף פעם הרב לא נסע לבד. וכפי שמעיד ומתאר זאת הרה"ח ר' בצלאל פרידמן שליט"א: כל הנסיעות בשנים האחרונות נזקפות לזכותו של ר' אליעזר ברלנד, זכור הוא לטוב שהקים עולו של ציון רבנו שבשנים האחרונות הפך בזכותו לתל תלפיות, ובעטיו כמעט שהפכה הדרך לדרך כבושה לרבים (קונטרס 'העליה' עמ' י"ב). אברך אחד שאל את הרב על מה אני צריך להתפלל בציון? הרב אמר לו אדם הגיע לגן עדן, תתפלל שכל עם ישראל יגיע לגן עדן. כל אלו שנסעו לאומן באותה תקופה אמרו לי, דרך כבושה לרבים - הרב עשה את זה (הרה"ח ר' נחמן הורביץ שליט"א).

רבי הירש לייב הצית את הבעירה לאומן

ב' אלפים-תרפ"ב) הרב אמר פעם שמי שהחזיר לו את הענין של אומן, היה הרה"ח רבי הירש לייב ליפל זצ"ל: רבי הירש לייב היה אש, היה לומד ליקוטי הלכות עשר שעות, זה היה אנשים שחיו ונשמו את רבנו עשרים וארבע שעות, את החיות והדביקות של הרבי. בתקופה שהרב התחיל את הנסיעות לאומן, מי אז נסע לאומן? אפילו תייר אמריקאי לא העז להכנס לרוסיה, ורק רבנו הקדוש יכול לעשות מאומן - הר מירון. ואמר הרב, איך נוסעים א"כ לאומן, מה עושים, לנסוע או לא? הלכתי לשאול רבנים, אחד אמר לי כן, אחד אמר לי: לא זה סכנה! הלכתי לשדה התחלתי לבכות - יש צדיק שמוכן להרים אותי, להציל אותי, להביא אותי לשורש נשמתו, ואני רוצה לנסוע, אך אני לא יודע אז זה רצון ה' יתברך. חזרתי הביתה פתחתי שו"ע ונפתח לי השערי תשובה באורח חיים בהלכות תענית שכתב "מותר לנסוע לחו"ל לקברי צדיקים" הבנתי שמשמים רוצים שניסע. הרב נסע תשע פעמים עד שהגיע פעם ראשונה (הרה"ח ר' נחמן הורביץ שליט"א).



מוריני הרב שליט"א בציון הקי בימים ההם

ומספר עוד ר' משה ביננשטוק הי"ו: היינו אצל הרב גבירץ זצוק"ל (יהודי צדיק מראשי נטורי קרתא שזכה לקיים עם הרב שליט"א מצות הכנסת אורחים במסירות נפלאה כחצי שנה ומאו התקשר בלו"ג עם מוריני הרב שליט"א) ועסקנו הרבה בעבודת ה', הרב היה מתחילת הלילה בהתבודדות ולימוד וממשיך עד הבוקר, הרב היה נותן שם בארה"ב שיעורים כמעט עשרים וארבע שעות על השעון.

הגיעו שתי אברכים לאמריקה

ב' אלפים-תרפ"א) אז בתקופה ששהה הרב באמריקה עם ר' משה ביננשטוק, שלח הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א מכתב להרה"ח ר' אנשיל פוקס הי"ו שהגיעו כעת לאמריקה שתי אברכים מופלגים בתורה וירא"ש, ר' אליעזר ברלנד ור' משה ביננשטוק וכדאי להתקרב אליהם ולקבל מהם דעת ויראת שמים.

== >>> המשך הסיפורים לעיל בעמוד 4

דיבורים קדושים כוערים כלפידיים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומוריני הקדוש והנורא הנחל נובע נקוד חכמה זי"ע ועכ"ל א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דודינו מוריני הרב שליט"א בענין שימירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו



הגה"ק ר' יצחק טוביה זוייס זצוק"ל – גאב"ד עיה"ק ירושלים תובב"א

(ליום היארצייט - ב' אב)

שאגת הגאב"ד – "אל תגעו במשיחי"

לפני כעשרים שנה היה עצרת בכיכר השבת בעיה"ק ירושלים תובב"א נגד הגזירות של השלטון על החינוך שרצו להכניס לימודים זרים (ליבה) בתוך היכלי התורה, והגאב"ד זעק שם בקול חוצב להבות אש מכאב לבו על זה, ופתאום התחיל לזעוק בקול אדיר "אל תגעו במשיחי" אף אחד לא יעז לנגוע בתשב"ר הקדושים.



מרן הגאב"ד זצוק"ל עם יבדלחט"א מוריני הרב שליט"א

זכותו יגן עלינו שנזכה לשמור על בבת עינינו הצאצאים הטהורים בקדושה ובטהרה. (יש גליון "קול החינוך" הי"ו"ל ע"י אברכים ת"ה שמובא שם הרבה סיפורים מסמרי שער על הגזירות הנוראות שהשלטון זומם כל הזמן ה"י).

(לעיל בעמוד 4 יש כמה סיפורים על הקשר שהיה למרן הגאב"ד זצוק"ל עם יבדלחט"א מוריני הרב שליט"א)